

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820202037
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3820202037.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marty Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, F., zastúpenej Mgr. Róbertom Vrablicom, LL.M., advokátom so sídlom Cintorínska 7, Bratislava, proti žalovanému BUBO travel agency, s.r.o., IČO: 35 824 859, so sídlom Dunajská 31, Bratislava, zastúpenému CLC advokátska kancelária s.r.o., IČO: 36 707 856, so sídlom Panenská 18, Bratislava, o zaplatenie 6.786,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. novembra 2022 č.k. 6Csp/28/2020 - 165 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 18. novembra 2022 č.k. 6Csp/28/2020 - 165 súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.530,66 eur odo dňa 27.03.2020 do 25.06.2020 do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti (o zaplatenie 256,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 256,14 eur odo dňa 27.03.2020 do zaplatenia) žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 92%. Ide o v poradí druhý rozsudok súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vo veci samej už rozhodol skorším rozsudkom zo dňa 14.05.2021 č.k. 6Csp/28/2020-66, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie 6.530,66 eur s príslušenstvom z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 256,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.530,66 eur od 27.03.2020 do 28.05.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 256,14 eur od 27.03.2020 do 28.05.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 256,14 eur od 26.06.2020 do zaplatenia. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.04.2022 č.k. 27CoCsp/50/2021-142 rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov II. (uloženie povinnosti na zaplatenie) a III.

(o trovách konania) zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v napadnutom novom rozhodnutí vychádzal zo skutkového zistenia, že dňa 20.11.2019 uzatvorila žalobkyňa ako objednávateľ so žalovaným ako cestovnou kanceláriou zmluvu o zájazde, predmetom ktorej bolo obstaranie zájazdu do Japonska v termíne od 05.05.2020 do 16.05.2020 pre dve osoby v celkovej sume 6.786,80 eur. Uvedená suma bola zo strany žalobkyne uhradená. Žalobkyňa dňa 12.03.2020 odstúpila od zmluvy v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zájazdoch“) z dôvodu opatrení prijatých za účelom zabránenia šírenia ochorenia COVID-19. Žalovaný žalobkyni navrhol zmenu zmluvy o zájazde, čo žalobkyňa odmietla a žiadala vrátenie uhradenej ceny zájazdu v plnej výške. Predmetom

sporu po čiastočnom späťvzati žaloby a pripustení zmeny žaloby zo dňa 21.10.2022 bol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 256,14 eur uhradenej titulom poisťného za nadštandardné poistenie stornovacích poplatkov, ale aj úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.530,66 eur odo dňa 27.03.2020 do 25.06.2020 a vo výške 5 % ročne zo sumy 256,14 eur odo dňa 27.03.2020 do zaplatenia. Súd prvej inštancie v súvislosti so sporom o úroky z omeškania konštatoval, že na vec neaplikoval § 33a zákona o zájazdoch z dôvodu, že je v rozpore s právom Európskej únie s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 49/200 zo dňa 03.02.2022, ale aplikoval § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch, ktorý nebol novelizáciou dotknutý. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobkyne, že žalovaný bol v omeškaní so splnením záväzku zaplatenia nevrátenej platby za zájazd po odstúpení od zmluvy od 27.03.2020, čo bol prvý deň po uplynutí 14-dňovej lehoty počítanej od odstúpenia od zmluvy t.j. odo dňa 12.03.2020. Konštatoval, že žalovaný vrátil žalobkyni sumu 6.530,66 eur až dňa 26.06.2020, teda s plnením sumy 6.530,66 eur sa dostal dňom 27.03.2020 do omeškania. Preto žalobkyni priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 6.530,66 eur od 27.03.2020 do 25.06.2020. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vrátenia sumy 256,14 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania z dôvodu, že uvedenú sumu uhradila a zo strany žalovaného jej nebola vrátená, i keď podľa zákona o zájazdoch je žalovaný povinný jej vrátiť všetky platby, ktoré od nej prijal. Žalovaný nesúhlasil s vrátením sumy 256,14 eur žalobkyni z dôvodu, že ide o poisťné, ktoré bolo uhradené tretiemu subjektu, a to spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. a preto nie je vo veci pasívne legitimovaným subjektom. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že podľa predĺžených dôkazov žalobkyňa uzavrela pod číslom 91147127911 poisťnú zmluvu s poisťovateľom Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., že šlo o nadštandardné poistenie stornovacích poplatkov so spoluúčasťou, že v návrhu poisťnej zmluvy je uvedené, že poisťník zaplatením poisťného vyjadruje súhlas týmto návrhom, že žalobkyňa uhradila poisťné v sume 256,14 eur v zmysle poisťnej zmluvy, teda prijala návrh na uzavretie zmluvy (ofertu) poisťovateľa Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., a poisťná zmluva nadobudla účinnosť okamihom zaplatenia poisťného plnenia poisťovateľovi. Zistil, že poistenie bolo pre účastníkov zájazdu zabezpečené prostredníctvom žalovaného. Žalovaný si tak podľa záveru súdu prvej inštancie splnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 14 ods. 2 písm. h) citovaného zákona o zájazdoch a poskytol žalobkyni informácie o poistení pre prípad krytia nákladov spojených s odstúpením od zmluvy. Žalobkyňa využila možnosť poistenia, kde žalovaný v prípade poistenia bol len sprostredkovateľom poistenia (v návrhu poisťnej zmluvy je uvedený ako obchodný zástupca). Poisťnú zmluvu žalobkyňa uzatvárala s Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. Poukázal na oznámenie Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. k poisťnej zmluve z 16.06.2021, z ktorého podľa neho jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa má uzavreté poistenie - nadštandardného storna pod číslom poisť. zml. 6507788112 s uhradeným poisťným 256,14 eur na účet Allianz - Slovenskej poisťovni a.s. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poisťné nemožno podľa § 3 zákona o zájazdoch považovať za zájazd a teda poistenie je nezávislé od zájazdu, že poisťný vzťah je samostatným zmluvným vzťahom, ktorý je upravený v § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na tvrdenie žalovaného, že poisťné v sume 256,14 eur poukázal poisťovni Allianz. Z uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že povinným subjektom v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 256,14 eur je Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. a teda žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom na vrátenie poisťného. Z uvedeného dôvodu žalobu v tejto časti zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podala žalobkyňa včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že uloží žalovanému zaplatiť jej sumu vo výške 256,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 256,14 eur odo dňa 27.03.2020 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu. Namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Označila záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného za prekvapivý, keďže v skoršom rozsudku jej súd prvej inštancie nárok na vrátenie zvyšnej sumy zájazdu predstavujúcej čiastku 256,14 eur priznal. Skutkové konštatovanie súdu prvej inštancie v odôvodnení, že medzi stranami je vrátenie všetkých platieb súvisiacich so zájazdom zo strany žalovanej žalobkyni nesporné, označila za na prvý pohľad nesprávne, keďže je v rozpore so skutkovým stavom veci. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného podľa jej názoru neobstojí, keďže vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočíva v tom, že súd prvej inštancie síce aplikoval na posudzovaný prípad správnu právnu normu (§ 21 ods. 4 zákona o zájazdoch účinného pred novelou), avšak túto vzhľadom na okolnosti predmetného prípadu nesprávne interpretoval. Citované ustanovenie podľa jej názoru nepripúšťa žiadny iný záver ako ten, že povinnosť vrátiť všetky platby prijaté na základe zmluvy o zájazde alebo v súvislosti s ňou má cestovná kancelária, v danom prípade

žalovaný, a žiadny iný subjekt (či už je to poisťovňa, letecká spoločnosť, hotel atď.), a teda pasívna vecná legitímácia žalovaného vo vzťahu k platbám prijatým od nej na základe zmluvy o zájazde, čo v danom prípade bola platba vo výške 6.786,80 eur, je podľa nej daná. Ustanovenie § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch vyložila tak, že ukladá cestovnej kancelárii povinnosť vrátiť všetky platby (platbami rozumie finančný transfer peňažných prostriedkov medzi jednotlivými subjektami, v tomto prípade išlo o transfer od žalobkyne smerom k žalovanej), a to bez ohľadu na to, na čo sa vo výsledku tieto platby, resp. ich časti v rámci zájazdu použijú. Tak zo sumáru objednávky, ako aj zo samotnej zmluvy o zájazde vyplýva, že cena zájazdu bola 6,786.80 eur, pričom táto zahŕňala v sebe aj sporné poistenie vo výške 256,14 eur. Predmetom zmluvy o zájazde bol zájazd v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) bod 2., resp. bod 3. zákona o zájazdoch, keďže išlo o služby cestovného ruchu ponúkané, predávané alebo účtované za súhrnnú cenu alebo za celkovú cenu, resp. predávané pod označením „zájazd“. To, že poistenie nemožno považovať za zájazd, považuje za pravdivé tvrdenie, no podľa nej sa nijako z toho nedá odvodiť, že by malo byť poistenie od zájazdu nezávislé. Práve naopak, poistenie je už z povahy veci na zájazde závislé. Rovnako tak je podľa nej právne irelevantné, medzi kým bola uzatvorená poistná zmluva. Vytýkala tiež súdu prvej inštancie, že pri svojom rozhodovaní nezohľadnil ochranu spotrebiteľa, keďže má v zmluvnom vzťahu postavenie „slabšej“ zmluvnej strany.

3. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a k odvolaniu žalovanej uviedol, že ho považuje za zmätočné, účelové a zavádzajúce a jej interpretáciu ustanovenia § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch za nesprávnu. Podľa jeho názoru znenie predmetného ustanovenia neopravňuje žalobkyňu na vrátenie sumy v hodnote 256,14 eur, ktorá predstavovala nadštandardné poistenie stornovacích poplatkov spolu so spoluúčasťou (ďalej len ako „suma za poistné plnenie“). Uviedol, že on figuroval vo vzťahu k sume zo poistného plnenia len ako sprostredkovateľ, teda u neho fakticky nedošlo k prijatiu predmetnej sumy, ktorú ihneď po jej obdržaní poukázal na účet spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Poukázal na návrh poistnej zmluvy, kde ako poisťovateľ figurovala spoločnosť Allianz a ako poistník žalobkyňa a na to, že tento dokument predstavoval neoddeliteľnú prílohu č. 3 zmluvy o zájazde spolu s informáciou o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy. Z toho odvodzoval, že žalobkyňa mala možnosť sa s ním oboznámiť v dostatočnom časovom predstihu. Poukázal tiež na znenie jeho všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvorilo neoddeliteľnú prílohu č. 1 zmluvy o zájazde (ďalej len ako „VZP“). Citoval znenie čl. IX. VZP — Cestovné poistenie: „Poistenie si cestujúci zabezpečuje sám alebo môže využiť služby zmluvnej poisťovne BUBO — Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Cestujúci berie na vedomie, že BUBO je vo vzťahu k dotknutej poisťovni v pozícii sprostredkovateľa uzatvorenia poistnej zmluvy a akákoľvek následná komunikácia a to najmä v súvislosti s poistnou udalosťou bude prebiehať výlučne priamo medzi cestujúcim a dotknutou poisťovňou, pričom BUBO nemá žiaden dosah a nenesie žiadnu zodpovednosť za likvidáciu poistnej udalosti.“ V zmysle znenia čl. IX. ods. 4 VZP platí nasledujúce: „Poistný vzťah podľa bodu 1 vzniká priamo medzi cestujúcim a Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. V jednaní o vysporiadaní poistnej udalosti je Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. v priamom vzťahu k cestujúcemu a BUBO neprináleží posudzovať existenciu, prípadne výšku uplatňovaných nárokov z tohto výťahu a ani zastupovať cestujúceho voči Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.“ V nadväznosti na uvedené je podľa neho preukázateľné, že žalobkyňa bola ním v dostatočnom časovom predstihu oboznámená, že vo vzťahu k sume za poistné plnenie nefiguruje ako povinný subjekt.

4. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že pri interpretácii § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch za použitia štandardných právnoteoretických výkladových metód nemožno dospieť k inému rozumnému záveru, ako tomu, ktorý uvádzala v odvolaní, a to, že právna povinnosť vrátiť cestujúcej všetky platby, ktoré na základe zmluvy o zájazde alebo v súvislosti s ňou od cestujúcej prijala, zaväzuje výlučne cestovnú kanceláriu (žalovaného), a že uvedená povinnosť cestovnej kancelárie je bezpodmienečná. To, že žalovaný od žalobkyne časť sumy zájazdu zodpovedajúcu poistnému vo výške 256,14 eur obdržal, nie je medzi stranami sporné. Poukázala, že uvedené opätovne potvrdil i žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu. Ďalej argumentovala, že skutočnosť, čo sa s platbou, ktorú cestovná kancelária od cestujúceho na základe zmluvy o zájazde prijme, stane následne, na povinnosť cestovnej kancelárie vrátiť všetky prijaté platby cestujúcemu v zmysle § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch nemá žiadny vplyv. Rovnako tak je podľa nej právne irelevantné i to, či na podklade platby vznikne právny vzťah medzi cestujúcim a tretím subjektom (napr. poisťovňou).

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne vyjadril a trval na svojom názore, že nie je v pozícii pasívne vecne legitimovaného subjektu vo vzťahu k sume predstavujúcej poistné plnenie. Na dôkaz predložil zmluvu o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní cestovného poistenia uzatvorenú so spoločnosťou

Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., zo dňa 24.10.2007, a citoval znenie jej čl. III, ods. 2 písm. c) a čl. III, ods. 1 písm. b), o ktoré oprel svoj názor, že vo vzťahu k sume predstavujúcej cestovné poistenie vystupoval bez akýchkoľvek pochybností výlučne ako sprostredkovateľ, ktorý len sprostredkoval poistný vzťah medzi žalobkyňou a spoločnosťou Allianz. Doplnil, že suma vo výške 256,14 EUR predstavujúca cestovné poistenie bola prostredníctvom neho prijatá na účet spoločnosti Allianz.

6. Žalobkyňa v ďalšom vyjadrení zotrvala na svojej argumentácii a interpretácii relevantného ustanovenia zákona o zájazdoch, a argumentáciu žalovaného označila za právne bezvýznamnú a účelovú. Predložený nový listinný dôkaz Zmluvu o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní cestovného poistenia zo dňa 24.10.2007 označila za tzv. novotu, ktorá je s poukazom na § 366 C.s.p. v odvolacom konaní neprípustná. Rovnako za neprípustnú novotu označila skutkové tvrdenie žalovaného vo vyjadrení, že suma vo výške 256,14 EUR predstavujúca cestovné poistenie bola prostredníctvom žalovaného prijatá na účet spoločnosti Allianz. K tomu uviedla, že žalovaný doposiaľ nikdy nenamietal (nerozporoval) skutočnosť, že na základe zmluvy o zájazde od žalobkyne prijal sumu vo výške 6,786.80 eur, čo podľa nej potvrdil naposledy vo svojom vyjadrení k odvolaniu, v ktorom uviedol cit. „ktorú [sumu vo výške 256,14 Eur] ihneď po jej obdržaní poukázal na účet spoločnosti Allianz.“ Na účely súdneho konania tak ide podľa neho o skutočnosť nespornú.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

8. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

9. Predmetom odvolacieho prieskumu na základe odvolania podaného žalobkyňou proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie v danej veci je časť žaloby o zaplatenie sumy 256,14 Eur, ktorú sumu žalobkyňa zaplatila ako poistné z dôvodu nadštandardného poistenia stornovacích poplatkov so spoluúčasťou- t.j. nákladov spojených s odstúpením od zmluvy o zájazde ako súčasť cestovného poistenia, ktorá skutočnosť (že ide o poistné) nebola medzi stranami sporná. Spornou medzi stranami zostala otázka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v tejto časti žaloby.

10. Rozhodnými dôkazmi pre posúdenie tejto otázky sú, ako konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, návrhy poistnej zmluvy Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., z 20.11.2019 evid. č. 55277 a 55278, ktoré tvorili neoddeliteľnú prílohu č. 3 zmluvy o zájazde, informácie Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., o podmienkach uzavretia poistnej zmluvy, Osobitné poistné podmienky Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., pre komplexné cestovné poistenie objednávané k službám cestovných kancelárií a cestovných agentúr, Všeobecné poistné podmienky Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., pre cestovné poistenie a asistenčné služby, Všeobecné obchodné podmienky žalovaného, ktoré tvorili neoddeliteľnú prílohu č. 1 zmluvy o zájazde a oznámenie Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. k poistnej zmluve zo dňa 16.06.2021.

11. Z uvedených dôkazov vyplýva, že záväzok zaplatiť poistné za nadštandardné poistenie stornovacích poplatkov so spoluúčasťou prijala žalobkyňa v pozícii poistníka poistnými zmluvami, ktoré uzavrela s poisťovateľom- Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., o čom mala žalobkyňa vedomosť od počiatku vzniku právneho vzťahu bez ohľadu na skutočnosť, že poistenie (uzavretie poistných zmlúv) bolo sprostredkované žalovaným.

12. Poisťovateľ Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. potvrdil žalovanému v oznámení k poistnej zmluve zo dňa 16.06.2021, ako konštatoval súd prvej inštancie v ods. 18 odôvodnenia rozsudku, že žalobkyňa a jej manžel majú poistené poistenie nadštandardného storna, s uhradeným poisteným vo výške 256,14 eur na účet Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. Túto skutočnosť žalobkyňa nerozporovala ani v čase vykonania tohto listinného dôkazu v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolaní. Preto jej následné

(vo vyjadrení k odvolacej duplike) posúdenie tvrdenia žalovaného v jeho odvolacej duplike, že suma vo výške 256,14 EUR predstavujúca cestovné poistenie bola prostredníctvom neho prijatá na účet spoločnosti Allianz, ako neprípustného nového skutkového tvrdenia, je nesprávne. Navyše žalovaný uvedené skutkové tvrdenie uviedol aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 21.10.2022. Táto námietka žalobkyne voči tvrdeniu žalovaného preto nie je dôvodná. Na uvedené tvrdenie odvolací súd prihliada.

13. V prípade listinného dôkazu zmluvy o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní cestovného poistenia zo dňa 24.10.2007 predloženého žalovaným v jeho odvolacej duplike odvolací súd súhlasí so žalobkyňou, že ide o tzv. novotu, nový dôkaz, ktorý doposiaľ nebol žalovaným predložený, pričom nebola tvrdená ani splnená žiadna výnimka zo zákazu tzv. dôkazných novôt podľa § 366 C.s.p., a teda doplnenie dokazovania týmto listinným dôkazom v odvolacom konaní nie je prípustné a na dôkaz nemožno prihliadať. Avšak podstatná skutočnosť preukazovaná týmto dôkazom, že žalovaný vo vzťahu k poisteniu vystupoval iba v pozícii sprostredkovateľa- obchodného zástupcu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., vyplýva aj z doposiaľ riadne uplatnených a aj vykonaných dôkazov -návrhov poistnej zmluvy, a túto skutočnosť konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v ods. 37 odôvodnenia, kde ju uviedol ako jednu zo zistených skutočností významných pre rozhodnutie vo veci. Skutočnosť, že žalovaný vystupoval ako obchodný zástupca Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. nebola odvolateľkou spochybňovaná. Zároveň aj skutočnosť, že žalovaný prijímal a preberal platby poistného na účet poisťovne vyplynula z iného dôkazu a to z oznámenia k poistnej zmluve zo dňa 16.06.2021, ako konštatoval v ods. 18 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie, ako aj z tvrdení žalovaného pred súdom prvej inštancie. Preto uvedená námietka odvolateľky voči nesprávne uplatnenému dôkazu nič nemení na správne zistenom skutkovom stave súdu prvej inštancie z iných správne procesne uplatnených dôkazov.

14. Odvolateľkou namietaná nesprávnosť zistenia skutkového stavu (rozpor so skutkovým stavom), ktorú videla vo vete v ods. 37 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie cit.: „Všetky platby súvisiace so zájazdmi boli zo strany žalovaného žalobkyňi uhradené, čo nie je medzi stranami sporné.“ nie je podľa názoru odvolacieho súdu náležitá, pretože žalobkyňa uvedenú vetu vytýka z kontextu odseku odôvodnenia, keď opomína bezprostredne nasledujúcu vetu súdu prvej inštancie, že cit.: „Spornou skutočnosťou ostala len suma poistného 256,14 eur.“.

15. Podstatná časť odvolania žalobkyne smerovala voči správnosti právneho posúdenia sporného uplatneného nároku súdom prvej inštancie, ktorý nevyhovel žalobe v časti vrátenia (zaplatenia) poistného z dôvodu konštatovaného nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru totožnému so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Ako bolo vyššie uvedené, z vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie bolo nesporne zistené, že záväzok zaplatiť poistné - nadštandardné poistenie stornovacích poplatkov so spoluúčasťou prijala žalobkyňa na základe poistných zmlúv, ktoré uzavrela s poisťovateľom- Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., pričom žalovaný v tomto vzťahu vystupoval len ako obchodný zástupca- sprostredkovateľ poistenia. Poistné bolo uhradené na účet Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. Poistenie nákladov spojených s odstúpením od zmluvy o zájazde zo strany cestujúceho - žalobkyne bolo teda kryté samostatným zmluvným vzťahom so samostatne dohodnutými podmienkami. Žalovaný preukázal, že poistná zmluva bola uzavretá samostatne (nezávisle od zmluvy o zájazde) a žalobkyňa nepreukázala, že by od uzavretej poistnej zmluvy odstúpila.

17. Platba za poistné nie je platbou za zájazd. Pojem zájazd je definovaný v § 3 zákona o zájazdoch ako kombinácia najmenej dvoch rôznych druhov služieb cestovného ruchu podľa § 2 písm. a) zakúpených na účel tej istej cesty so splnením ďalších podmienok. Za služby cestovného ruchu podľa § 2 písm. a) zákona o zájazdoch sú považované 1. preprava, 2. ubytovanie, ktoré nie je prirodzenou súčasťou prepravy a nie je určené na účel bývania, 3. prenájom motorových vozidiel alebo dvojkolesových motorových vozidiel, na ktorých vedenie sa vyžaduje vodičské oprávnenie skupiny A alebo 4. iné služby cestovného ruchu, ktoré nie sú prirodzenou súčasťou služby cestovného ruchu uvedených v prvom bode, druhom bode alebo treťom bode. Podľa dôvodovej správy k návrhu zákona o zájazdoch k § 2, ktorej autorom je Vláda SR, Ministerstvo hospodárstva SR a ktorý zákon je implementáciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES)

č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS (ďalej len „smernica“) do slovenského právneho poriadku, cit: „Službou cestovného ruchu je preprava cestujúcich, ubytovanie, prenájom motorových vozidiel a iné služby cestovného ruchu (čl. 3 ods. 1 smernice). Finančné služby ako napríklad cestovné poistenie by sa nemali považovať za služby cestovného ruchu.“ Z uvedeného vyplýva, že platba poistného nespĺňa podmienku upravenú v § 21 ods. 4 zákona o zájazdoch, o ktoré (jediné) ustanovenie žalobkyňa opiera svoje právne posúdenie žalovaného ako povinného subjektu, pretože cestovná kancelária je podľa citovaného ustanovenia povinná vrátiť cestujúcemu všetky platby, ktoré od neho alebo v jeho mene prijala, ale musí ísť o platby, ktoré prevzala na základe zmluvy o zájazde alebo v súvislosti s ňou. Platba za poistenie však bola žalobkyňou odovzdaná na základe poistnej zmluvy a prevzatá žalovaným na základe zmluvy o obchodnom zastúpení, pričom nejde o platbu za zájazd. Poistnú zmluvu nie je cestovná kancelária oprávnená uzatvoriť vo svojom mene, ale iba v mene poisťovateľa, pre ktorého v danom prípade poistenie sprostredkovala. Zmluvným partnerom spotrebiteľa (objednávateľa) ohľadom poistenia je tak poisťovateľ ako poskytovateľ poistenia, zodpovednostný vzťah preto existuje medzi poisťovateľom a poisťníkom. Z návrhu poistnej zmluvy vyplýva, že ju v postavení poisťovateľa uzatvorila Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., v mene ktorej ju podpísala cestovná kancelária, t.j. žalovaný a poistné zaplatené žalobkyňou uhradila na účet Allianz - Slovenskej poisťovne a.s.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dokumentov, ktoré prevzala žalobkyňa pri uzavretí zmluvy o zájazde a poistnej zmluvy, bola žalobkyňou, a to aj keď vystupuje v pozícii spotrebiteľa, dostatočne jasná informácia, že poisťovateľom storno poplatkov - nákladov spojených s odstúpením od zmluvy o zájazde zo strany cestujúceho (§ 14 ods. 2 písm. h/ zákona o zájazdoch) je subjekt odlišný od žalovaného, ktorý nevystupoval a vzhľadom na zákonnú úpravu (zákon č. 39/2015 Z.z. o poisťovníctve) ani nemohol vystupovať ako poisťovateľ. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na znenie článku IX. - cestovné poistenie Všeobecných obchodných podmienok žalovaného, ktoré tvorilo neoddeliteľnú prílohu č. 1 zmluvy o zájazde, ktorú žalobkyňa prevzala, podľa ktorého: „Poistenie si cestujúci zabezpečuje sám alebo môže využiť služby zmluvnej poisťovne BUBO — Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Cestujúci berie na vedomie, že BUBO je vo vzťahu k dotknutej poisťovni v pozícii sprostredkovateľa uzatvorenia poistnej zmluvy a akákoľvek následná komunikácia a to najmä v súvislosti s poistnou udalosťou bude prebiehať výlučne priamo medzi cestujúcim a dotknutou poisťovňou, pričom BUBO nemá žiaden dosah a nenesie žiadnu zodpovednosť za likvidáciu poistnej udalosti.“ a „Poistný vzťah podľa bodu 1 vzniká priamo medzi cestujúcim a Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. V jednaní o vysporiadaní poistnej udalosti je Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. v priamom vzťahu k cestujúcemu a BUBO neprináleží posudzovať existenciu, prípadne výšku uplatňovaných nárokov z tohto výťahu a ani zastupovať cestujúceho voči Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.“

19. Vzhľadom na súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a citovanú zákonnú úpravu sa odvolací súd nestotožnil s právnym posúdením veci žalobkyňou a dospel k záveru totožnému so súdom prvej inštancie, že subjektom zodpovedným (povinným) voči žalobkyňou za nárok uplatnený žalobou - vrátenie zaplateného poistného, nemožno považovať žalovaného. Súdom prvej inštancie správne posúdil nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobkyne na zaplataenie sumy 256,14 eur s príslušenstvom.

20. K prípadným ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany. Uvedené platí osobitne pri správnom tvrdení žalobkyne, že je ako spotrebiteľ v postavení tzv. slabšej zmluvnej strany. Pokiaľ nemožno vyvodit' zodpovednosť žalovaného za nároky žalobkyne zo spotrebiteľskej zmluvy, nemožno spotrebiteľovi priznať právo len z dôvodu tohto jeho osobitného právneho postavenia.

21. Žalobkyňou uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

22. Súdom prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

23. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).